

Костянтин Коверзнев

"Невблаганний
оптимізм"

Костянтин КОВЕРЗНЄВ

Невблаганний

оптимізм

Київ - 1996

+++++

як долинув простір до моїх висків
птиці задрижали
тут так завше чинить
невгасима пильність
мої скнарі кебети нагріли
чи то чайник чи то ліжко
і простягнули мені
чи то руки чи то ложку
півжиттям більше півжиттям менше
як долинув простір до моїх висків
птиці задрімали
діти захворіли
щоб грати у дохтура

+++++

оголені спини зворотного шляху
по всіх вершниках розійшлися плямами
лямпадка взялася зеленим вогнем
якого не можна читати углос
натиснув клявішу і закурив
правдиві зусилля риби
повернутися додому
натиснув клявішу і заграла музика
іржа позолотила хвости риб
байдуже якщо минеться назавжди
криж рибацької аритмії
натиснув клявішу і звів очі вгору

криж /білор./ - хрест.

+++++

шерхіт голів
доука лица
півгальявини дідівщини
скошено м"ясом свійських тварин
повідгортати б усю траву
аби виплунути твоє стегно
учворити стукіт каміння очей
нікчемниця сердитих уламків
я полював за тим
що було найсмачніше
я сортував
пучки грудей у волосся долонь
усюди мене днів було більше млосо
і він облював
фотокартками зустрічей
облямованими поцілунками
м"яса сухої трави

+++++

чорне око летіло з гнізда
з кучугурів повік і вій

аристократи
непорушні у вірі
вимагали найкращого сервісу

мешканці поліетиленового раю
освячували число етикеток

росло все
чому варто рости
і стегно світла вже мало суглоби

а довгі тіні предків
не говорили нічого нового

довгі тіні предків
збиралися на вічні жєбри

довгі тіні предків
цупили власний хліб
заощаджений на петрівку

+++++

моя годувальниця
співає Лазаря
складає речі
до засліпущої валізи
сідає на осліячик
сідає
речі
розкидані.
осліничик
моя годувальниця
не може ті речі
докупи зложити
моя годувальниця
не може всі пальці
розчепірити так
аби ухопитися
за свою білу
засліпущу валізу
вона доти тут
доки її молоко
по всіх животах розтікається
чорним приходом
кривавою стежкою
широоблудливими молитвами

+++++

Андрієві Підпалому

дедалі менше мого
піску в чоботі;
дедалі менше мого
в траєкторіях води;
кортить деінде
слухняности колеса;
суходіл усе частіше
рухається навпростець;
протирає очі до дір
командувач провіянту;
раз два три чотири
і порухувати не встигнеш;
але тут завжди
нумерація вагонів
з голови поїзду

+++++

але ж маленство вітру
у лелеки на крилі
плянитувате місто зацвіло
чи пак то правда
що вилилось вино
на оцю вежу
на бузок
і розчинилися
в дряп'язному бажанні
леля з полелем
тут стане світові
за посвідку
що він ще є
чек магазинний
у кишені

плянитуватий - такий, що
розуміється на впливові
плянет на погоду.

+++++

Хто відтак сказав би,
що золота середина
вищерблена...
Повис. Повізерунчастий.
То - вибалок,
який схилився до крину.
Повітрям жеврле
троюджена ангіна.
Злодійкувато зникну
в тінь дерев
і висхлого дощу,
коли русалки
з'являться з води.
Тут, на асфальтовій стерні,
що вкрилася горбами,
їх налякає літо
/зникаючи трагічно/ -
у прірві, за кушами,
серед листя -
оскаженілим від тепла
обличчям.

1993

+++++

просочується неквапливо
відчуття поваги
до синьо-зелених кленів;
сине - від темряви
зелене - від збудження;
се почуття неквапливо іде
і воно поважне
тришкіре

трикриле

тривожне;

кілька розгніваних очей милої
розгін гніву
стовбичать біля рідного обійстя;
сиріт горопашних гуртик
здалеку їм видно ліпше;
мій ледве теплий чай
береже частуванням тепло
непомітне як у килимі нитка
скону нитка така непримітна;
і повага до всього цього
отак неквапливо сочиться;
а моя мила
на всі кулаки сльози тре
і здаються ті очі здалеку
дуже невітшними
самотніми близькими;
синій і зелений кольори
відмовляються кочувати
один в одного;
і тоді сіль
раптово щасливо похрещених
розбігається
малесенькими круп"янками
і вони виглядають здалеку
круп"янками більшими;
і повага до всього цього
отак неквапливо сочиться

+++++

щоб описати всю буденність
цього кольору,
одних слів замало.
та й то волію не згадувати
тих кольорів, що мене тішать.
нерозгубленою чередою
тягнуться дерев'яні витинанки
на гльєккому струплілі.
хоч би хтось загубився,
хоч би непричетний...
1. засмучений лише неминучістю
впівока дивлюся на всі кольори.
невже заполягла
на серці добрість?

Содержание
1. Введение
2. Описание
3. Заключение

Содержание
1. Введение
2. Описание
3. Заключение

+++++

Все навкруг суголосне
оскарженню проміжків
двох сердець тих удвох
навпроти найближче
двох смітників швидше світла.
На двох захололих ногах
іще ростуть нігті
я не вірю у поділ
на розрите і рівне.
Незабутні корінці якоря
потоплять корабельний страх
і патефон хитавиці зеленого мису
проводить нас удвох
у безпечне плавання.

щ о с у б о т и

Вікторові Барішполю
невблаганний оптимізм кольорів
щосуботи пантрує
і вабить водночас
стигнуть барви
іржа убирається в силу
лиш коли всі суботи обносяться
зблисне мить
хворобливої радості

+++++

бурштинові зачатки епілепсії
розсунуть ґрати
допомоги хворому
протрухне голос
звабленого сану
чи є можливість
втримати зникомість
іі не йдуть мурахи рятувати
не поповзуть сердешні визволятися
і не летять тонути у траві
а буде помста в кадобі вузькому
який уже настільки перехняблений
що жодне зерня в ньому не загубиться

+++++

повз вітрини з мереживом

повз нічні клуби

чорним роззяпленим

ротом тунелю

ішла її пересторога

і всім зустрічним

співчувала заможно

а вони й не пручалися

це була чиста поезія

у найінтернаціональнішій сенсі

і все ж

у восьмикутній кімнаті

забаганки цнотливості

давали собі раду

і навіть

несосвітений долог

помічав тоді

що її очі

святіші старої Софії

+++++

маніфестація довгого дня;
ключі до опуклих стін;
розвиток ранніх сполук;
замішування взірцевої глини;
спустошеність погорджена всіма;
так мало змін,
аби у кпини брати їх провидця;
і трухлявіє дерево,
що зловлено в кубло;
сьогодні, хоч збирався бути завтра,
приїду пережити
спокійні барви залякання сліду,
твою ніким не збирану відсутність

+++++

б р у д н и й   к о л і р

присвячення черевиків
кільком відросткам
назагал
утаємничує
будь-яке входження
стискання   обгорнення
і вишивання мокрим попелом
на пелюстках віників
і то також праця
розганяти піт

+++++

епідемія кола яку малювали пальці безлицих приятелів
сутінки їхньої задуми
але ніколи не мине
і все ж не шкодить надармо готуватися
до безглуздох роковин і псувати пальці
адже скрипка вже ніколи не вернеться в дім
так само як не збудуться
століття надій на поближання
розуміння усіх сподівань
настільки вони нез'яснимі
три чи чотири дзвінки на день
хочуть увірватися ні не вдається
до тихої мелодії ключів на звичному місці
і якби не хвороба
то сто кроків які нікому не минали безкарно
можна спокійно просидіти
на одному стільці
начеб і скрипка
ніколи не кидала дім

в е ч е р я п і с л я р о б о т и

ця жадібність не простягається далі румовищ рогіз
на глибокому місці польоту
і навіть серед усіх безсоромних
ця жадібність не розпросториться швидше за вітер
остання щука з водоймища мого поклоніння
дивиться остеклим оком на столі в електричному блиску
на людей яких вподобала

м і с т е ч к о в і
п е р е ж и в а н н я

мирний рух у містечку
що має зужитих поетів
і ключі до залюднених пасток
серйозних підвалин життя
риштаків понеділка
і розп'яття неділі
як дивно розлучатися довго
як дивно те робити назавше
невже тут святкують перерви
бо ж на лицах у всіх
нетерпіння від чекання вівторка

+++++

з усіх риштаків
ополудні виходять
слухняні спантеличені ноги
які не знають у чім заковика
чому вони так велично самотійні
для того аби бути мудрими
мало повторювати чужі думки
для того аби бути ногами
мало пильнувати повторення кроків
увесь світ побільшав
розширенням прожилків на ногах
ідеться зовсім не про ноги
а про любов до землі
а вона така ж буденна і делікатна
як бруд під нігтями ніг

+++++

а люди які користуються
газовими плитами
так само матимуть задоволення від того
що півгектара народжується з болем
що ми всі як державні службовці
володіємо правом паркувати авто
перед сірими будинками кволости
перед їхніми сірими будинками розпусти
перед озвученими гризотами землі
перед циліндром найкращого капелюха
всі безсумнівно радісні
теплі і тремтливі колінами
стиснутими разом
і ніяк інакше
поруч стоятимемо
у присмерку стертих плечей
екзотичних татуювань
відчуваючи присмак у роті
від гніву газових плит
якими користуються люди
що замучені своїм задоволенням

+++++

Все чого прагне далеч
у те не можна уп'ястися;
На полиці безлюдних хат
справжня неокраість;
Коли спинився вітер
аби обрости попелом
тоді голову і руки
перейшла межа здивування;
Здавалося порох і розпач
це дві ікони
з однаковим німбом;
Незнана правда
утаємничила свято
якого ніхто не бачив;

+++++

кожен рядок
нагадує про втечу
тридцять п'ять родин
вихали під злам із будинку
донині недоораний окраєць хліба
чорне пакілля
убогість одяг лаборантів
і риска шляху на сміховищі
романтичних далековидів
і вже кожен рядок нагадує
про опущення до залуїння

б а л я д а п р о п о р о ж н е ч у

регулятор похадливої крові хоче замінити мене
іншим мною
але я тепер по-новому зовсім дивлюся
на старі речі
курс лікування закінчився зненацька
пощезали усі лікарі пречудового ранку
та й навіщо вони потрібні
коли рештки сну в рештках тіл
одчинилися двері казкового замку
а там по всеїдних кімнатах
порожні шафи здивовані
бо з них нічого взяти
і в них нема чого класти

+++++

але я не можу видряпувати
великі кам'яні брили зі скель
для того аби вони лопнули
за скляними вітринами

останнім часом усе більше
охоплює бажання
пройти півперевалу і озирнутися
чи не йдеш ти назірці за мною

Li

не ходи

у своїй твердині

Костянтин Коверзнев
Невблаганний оптимізм
вірші

Київ 1996

Технічне забезпечення - Андрій Лісовий
Свої міркування про цю книжку можете
висловити особисто автору за телефоном
559 34 86

О С Т А Т К И

Всего в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство. Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство.

Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство. Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство.

Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство. Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство.

Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство. Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство.

Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство. Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство.

Итого

100000 руб.

Всего в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство. Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство.

Итого

Всего в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство. Из этой суммы в 1955 году по плану выдано 100000 руб. на капитальные вложения в народное хозяйство.

Итого

